

Pesten vasárnap november 6^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

A' g y á s z ö v.

Ilonának közösen tisztelt férje, egy német granátos csapat vezére, Napoleon seregével költözött orosz országba, és odaveszettnek, elepedettnek, vagy megfagyottnak tartatott hasonlólag azon száz ezerekhez, kik menyaszsonyt, anyát, feleséget, magzatokat és hont hagytak örökre el, és soha sem láttak többé. — Állíták ugyan néhány visszajöttek, hogy az őrnagyot Berezynán innen teljes erejében és épen látták: ő azonban hetek 's hónapok mulva sem irt, sem jött, 's minden estve eltűnt a' reggelenként feléledt enyhítő remény. — Végre az elkészült gyászruhát Ilona felölté magára 's éppen köny-özön közt szegé-be a' fátyolt, midőn komornája, Erzsébet, bejelenté nála egyik tisztelt rokonát, Edmar hadi tanácsnokot.

Engem a' minister küld! — mond Edmar láthatólag megindulva. Mint gyászshirnököt! — felkiált Ilona. — Az urnak külseje is azt hirdeti.

E. Külsőm megcsalja kegyedet; Gvido él!

E' hir Ilonát az örömhözónak ölelésére ösztönzé; de karjai és szemei ég felé törekvének; kezei hálaáldozatra kúcsolódtak.

Ő él! — ismétlé Edmar — 's talán már holnap itt is lesz; azonban kegyed könyörületességére éppen olly szüksége van, mint szerelmére.

I. Hogyan? tehát beteg? — csonka talán, vagy béna?

E. Szenvedő ugyan, de külsőleg ép.

Bátorodva felelé Ilona: a' vizonlátás csudákat tehet!

E. És kegyednek nyájassága boldogithatja őt!

I. Ő engem boldogitand! o bár ezen éj már elmúlt volna!

E. Ezen nap is szép, 's a' várákozás édesebb a' kielégítésnél. Egyébiránt Gvidót két hű szolgálja, Vid és Czimer, kíséri; az első már meg is érkezék, és nyomomban jó.

I. Az urnak áldott embere! — kiálta Ilona az ajtóhoz sietve, melyet Edmar megnyitá, 's az öreg Vid bezárt, ki éppen eltorzítva, soványan és rongyokkal fedve, uton álló tolvajhoz hasonlóan lépett-be. Siránkozva nevetett, 's egykori jó urnéjának gyengéd kezét csókolgató, ki őt résztvevő bájhangjaival köszönté, 's jótevőleg nyújtá neki zsebkendőjét, midőn Vidhez, ki felpattogott sebes öklével törle-ki ömlő könnyeit, egyik kérdést másik után halmozá.

Ah kegyes angyal! — viszonya Vid valahára szóhoz jutva — ha mind azt leírhatnám, min keresztül estünk, szenvedtünk, papiros-malmunknak minden kész portékája sem volna reá elegendő, 's azon kívül az éjt is segédül kellene használnom. Sok százszor még a' fő generálság is irigylé nyomorult szerencséjét a' legszegényebb utszai sártisztítónak, midőn mi elpörzsölt lóczombokon rágva azon jó étkekre gondolánk, melyeket kegyednek jótékony keze nyújtott — vagy midőn jégvizből készített levesünket puskaporral sóztuk, 's a' hathatós berlini dohány helyett szénát és polyvát szívtunk.

I. Hát férjem — panaszlá Ilona — szegény, elkényezett férjem?

V. Mindig vendégünk volt, míg csak a' halálos hideg száz fokig nevedkedett, 's mi a' pokoli Kozákok foglyaikká lettünk. Azonban a' nagy Isten megkönyörült rajtunk — mellettünk egy sebes orosz tábornagy kocsizott-el — egy ritka Samarita, ki egykor Parisban nem egy palaczkot üríté-ki urunk társaságában, kire most ráismert, védelme alá fogadta, és szánjában helyet adatott neki. Elutaztunk tehát oldalvást a' csata mezejétől, hol minden nap az utósó ítélethez, 's minden éj örök kárhozathoz hasonlított. Én és Czimer a' szán mellett ügettünk lyukakon 's hófuvatokon, sűrű erdőken, pusztá falukon keresztül, 's veszekedtünk minden kolbászbőrért, melyet a' jóforma eleséggel bíró Moskovita ajándékozott. — Végre következő reggel egy völgy nyílt-meg; egy felséges vár, a' tábornagy tulajdona, mintha tündér országban voltunk volna, tünt elő a' sűrű és moesárok közül, melyek azt mind eddig barát és ellenség, tűz és kirablás elől rejtették-el. Valódi menyország volt ez reánk nézve, kik a' kancsuk által kékre verve, meredten, félmeztelenül hajtottunk a' téhen-istállóba, hol ganéj volt ágyunk, savó italunk, és tönkölydara étünk. Gyakran sohajtoztam, vajha őrnagyné asszonyunkat még e' világon megláthassuk! A' nemes lélek — gondolám — sós könyeket hullatna, ha most szíve kedveltjét, mint elvadult Nebukadnezart, megpillantaná; mert ez szegény már akkor is furcsán kezdett beszélgetni, és p. o. a' jégesapot cziparónak tartván az őrtűznél akará nem egyszer meggyújtani.

Ilona elhalaványodott, 's remegő ajakkal kérde: „de talán csak öszveszedé már magát?

V. Külsőképpen igen, tökéletesen. A' főőrmester ur olly jól alszik, mint én; vetekedve eszik iszik velem; de az oroszlánból bárány lett, 's fejéből a' köd nem akár távozni. Azért legjobb vele ugy, mint mutatkozik, megelégedni; mert hiszen e' dicséretes tompaság a' tisztas házi csendet elősegíti, 's ha asszony volna (engedel-mével legyen mondva), kedvesebb lenne előttem a' felkelő sereg tiz vitézénél. Egy szóval, már most itt vagyunk, de elég későn eresztett-el az orosz orvos fogságunkból, ki ismeretlen létére is csokolja kezeit nagyságodnak.

Ilona, kit lankadozó ereje nem engede többet kérdezgetni férjének örültsége 's a' vele bánás felől, halálíg elszomorodva, bocsátá-el a' csalékony örömhírnökököt. Klotildhoz, szomszéd özvegy barátnéjához siet, hogy iszonyú búját közölje, 's csak alkonyatkor jöven haza, utközben elveszté övét, mellynek keresése végett azonnal kiküldé komornáját.

Mit keressz? — kérde Erzsi egy szegényen öltözött gyermeket, ki hasonlólag valamit keresve hajladozott 's kutatott.

Erénykönyvemet keresem — panaszkodék a' keservesen siró fiúcska.

Kár arra időt vesztegetni! — mond amaz. — Nézd inkább körül magadat, nem látsz-e valahol egy asszonyi fekete övet, melly ezen ajtó 's ama szegletház között veszett-el. Ha megtalálod, garast kapsz.

Ah! adná Isten! — sohajt a' kised, kinek forró ohajtását meghallgatá védszelleme, mert azonnal egy uszkár kutya elbonczolva 's öszvenyálazva tette lábaihoz a' keresett tárgyat.

Most nincs nálam pénz — mond Erzsébet az övet általnyújtó gyermeknek. — Urnéja, ki a' történtet ablakjáról nézé, felszóllítá magához a' megcsalatott kis hitelezőt, kinek érzékenyítő kisírt szemei megindíták Ilonának fájdalom-teljes szívét, 's midőn ettől kérdeztet-nék, így felelt:

Engem' Floréntinnak hívnak. Atyám derék granátos katona volt, de orosz országban elveszett, 's már most két hugoescámat velem együtt jó mőstoha anyánk neveli.

Derék asszony! — felelé Ilona csudálkozva — 's erénykönyvednek elveszte most megfosztja őt bizonynyal azon örömtől, hogy abból mai jó viseletedet olvashatná.

Csak a' mait? — viszonzá amaz hevesen. O abban csak pezseg a' sok kereszt és csillag, mellyek mind azt jelentik, hogy „jól, szépen, igen jól.“ De hiszen ideje van a' tanulásnak, midőn már valaki 8 esztendő.

I. Tehát már 8 éves vagy, 's még is olly kicsiny és gyengéd?

F. Hiszen ezen korában atyám egy hajszállal sem volt nagyobb, még is szárnyintó (Flügelmann) lett belőle, és éppen ezért vitte-el fejét az ágyúgolyó. *(Folytatás köv.)*

H á z a s o k. *(Végzet.)*

„Csak egy szóra! — mondá Világi hevesen az udvarnokhoz; — de szeretném e' szót egyedül magának mondani. E' szó valami sejtmenyt illet, melyet kegyed tegnap közölt a' grófnéval.

„„Engedjen-meg — felele a' gróf — majd későbbben fogom e' szót eszébe juttatni. Most mindnyájan reggelihez ültek, ne várakoztassuk feleségemet.“ „

Világi meghajlott, és a' gróf után ment a' szobába, hol felesége 's gyermekei várak.

A' fiatalabb fiúcska, anyja kedvence, mellette ült, 's néha az asztal alá csuszkált, hogy ujjait atyja lábikráján próbálhassa. A' gróf félrehuzott arcvonalokkal egyik lábát a' másik után felemelé; de a' kedvencnek ereje nevedezni látszott, és rák módján csipkedve csüggött ama lábikrán. A' gróf végre magától lökte, és a' kedvencz sirva rogyott az anya lábaihoz.

„Szegény gyermek! bántott atyád? — kérdé a' megijedt anya. — A' szegény már tiz esztendősz gyermek egész fiatal kori erejével ordított. Az anya komor tekintetet vete férjére, 's kivezeté kiabáló kedvenczét a' szobából.

Rövid szünet lön, melly alatt a' gróf boszankodva törlé lábikráját. Világi, azonban emlékezteté őt ígéreterére, 's az udvarnok szobájába vezeté vendégét.

„Világi ur — mondá a' gróf, előtte megállva — házas vagyok-e?“

Világi csudálkozva nézett reá. — „„Nem tudom, hogy értsem kérdését gróf!“ „

„Kegyed nem volt tanúja egybekelésünknek. Mondhatták kegyednek; de, hihetőleg ezt nem fogadja bizonyságul. Tehát miből hiszi, hogy feleséges vagyok?“

„„O — viszonna Világi mosolygva — vannak apróságok, melyek jelentik e' viszonyt. Némellykor ezen kívül a' házasok nem egyeznek-meg a' nevelés elveiben.“ „ —

„Helyesen! — folytatá a' gróf. — Némellykor tékozlólag nyájaskodnak idegenekkel, és ön feleségek mulattatását másra hagyják. Némellykor eszmélkedve előre mennek, 's nem is gondolják, hogy utánok jön a' feleség.“

„„Kegyed e' képet legkisebb vonásaiban festi; — mondá Világi zavarodva — de beszélgetésünk fő céljától eltértünk.““

„Sőt úgy tartom — mondá a' gróf — hogy nem szüntünk-meg erről beszélni.“ — Most a' gróf egy írást vön-ki asztal-fiókjából. — „Ezt — folytatá — a' grófnénak magam akarám áthozni; de kedvesebb lesz előtte, ha kegyed adja által. Olvassa, Világi ur! el van itt mellőzve, mi boldogságát akadályozhatná; mind, mind!“

Világi olvasott. — A' főudvarnok pedig folytatá: „Kegyed ismeri azon fejes ember akaratját, ki még holta után is szeretett volna gyötreni. De a' grófné értéke e' szeszélyen csügg. Az ő korában a' sziv igen könnyen vezet tovább, hogysem az ember akarná, és mint kellene; azon kívül a' rágalmazás falun is lakik.

„„Rágalmazák a' grófnét? — kérde Világi.““

„Ezt éppen nem mondom — felele a' gróf — de vádolják a' grófné szivét, és rokonai figyelmesekké tettek! Én a' grófnénak eszébe juttattam törvényeink súlyos intézkedéseit; mert az ártatlan is meghökken esküvés előtt.“

Világi átfutá még egyszer az írást, de csakhogy zavarodását elrejtse. — „Lesz szerencsém — mondá — ezt a' grófnénak átadni — 's rövid szünet után folytatá lassú hangon — ő határozzon; de úgy hiszem, nem fog kegyednek nagylelkűségétől meggyőzettetni.“ — Mélyen meghajtá magát, 's elindult, hogy a' grófnénak az udvarnok lemondását átvigye.

„Csak még egy szót! de ezen szót csak kegyednek egyedül szeretném mondani — kezdé újra a' gróf Világit visszatartva. — Kegyed olly okosan vizsgálja az embereket, 's viszonyaikat. Egyik e' viszonyok közül mindenütt ugyan az. Ha kegyed férjfiira talál 's asszonyra, és ő előre menvén emezt nem is veszi észre; ha az asszonynak keszkenője leesik, 's a' férjfi nem veszi-fel; az asszony új ruhába öltözik, 's a' férjfi nem dicséri; a' férjfi tudósan beszél, 's az asszony nem hallja; a' férjfi az asszonyhoz szól, és ez ásitni kezd — elhiheti bizonynyal, hogy ezek házások; már ezt el nem titkolhatni! Éljen szerencsésen!“

Világi lóra kapott. — „Nyargaljon — mondá a' gróf — siesen hazafelé. A' nyargalás elcsábítandja a' szomszédot, ha látja, hogy a' férjek így szoktak haza lovagolni feleségeikhez!“

Világi nevetett, 's megsarkantyúzta paripáját. A' gróf nem sokára kielégíté hitelezőit, 's visszatért az udvarhoz.

n—i.

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Időjárat. Oct. 31-kén estve felé megszünvén a' havas eső az idő kitisztult. De a' hideg szél rendkívüli fagyot hozza más nap reggel, melyre ám-

bár tiszta nap következék, de a' fagy még nov. 2-ig is tartott. E' szerint méltán tarthatunk, hogy a' télnek illy kora beköszöntése nem sokára megfosztand Dunánkon álló hidunktól, valamint tavai is történt. Minthogy még két hét előtt nyári ruhákban jártunk, e' kora tél nagyon meglepő volt a' Budapestiekre. Hogy a' felső vidékeken is igen rossz idő járhatott, bizonyítá nov. 1-jén 2.'s 3-án a' bécsi postának dél előtt helyett este megérkezése Pestre. — Nov. 3-kán ismét hóval voltak utszáink fedve.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Olajforrás. Midőn mintegy 10 évvel ezelőtt a' kentuki ker. Burksville-ben só után ástak, 's már mintegy 200 lábnyira a' kemény sziklába lefúrtak, egyszerre egy kő-olaj-ér szökött-fel, mely a' föld felületén még 12 lábnyira felfecskendezé magát, olly formán, mint a' szökőkút. A' forrás több napig folytonosan folyt, 's egy-egy perc alatt mintegy 300 litres-t szolgáltatott. Mivel a' furt lyuk nem vala messze Cumberland folyótól, nem sokára az egész folyó el vala borítva olajjal. Kiváncsiak lévén meg akarának győződni, vajjon az olaj éghető-e, 's ezt meggyújták; és ime az egész folyónak felülete csupa láng vala! 's a' parton álló fákat iszonyú vészszel fenyegeté. Ezen olaj zöld, de a' levegőn megbarnul, 's olly hig és átlátszó, hogy a' hordókból, melyekbe tölteni akarák, mind kifolyt vagy átszivárgott. A' forrásnak ömlése nem tarta folytonosan; hat év alatt csak kétszer ömlött: az utolsó 1835-ki július 4-kén vala, 's mintegy hat hétig tartott.

Gazdag tudós. A' földkerekség minden tudósai között leggazdagabbnak bizton mondhatni az 1831-ben Nizzában született Sir Henry Cavendish-t, lord Cavendish Károly fiját. A' felfedezések, melyeket a' chemiában tett, olly fontosak voltak, hogy Cuvier, a' nagy, francia természetvizsgáló így nyilatkoznék róluk: „Minden, mit a' tudományok Cavendishnak kitértak, vagy valami fenségest vagy csudást foglal magában; megmérlegelé a' földet, a' levegőt hajózhatóvá tévé, kizárá a' vizet az elemek számából; 's megtagadá a' tüztől, hogy anyag.” — Cavendish 79 évet élt, 's halála után 1,300,000 font sterlinget hagyott maga után, az az: a' mi pénzünk szerint mintegy 13 millio, mond tizenhárom millio ezüst forintot. Ezen végetlen gazdagságát egyik nagybátyjának köszöné, ki a' keletindiai társaságnál generál lévén, hazájába visszatértekor illetlennek találá, hogy öcsöseért az emberek semmit sem tettek. Hogy tehát őt ezért kármentesítse, egész vagyonának egyedüli örökösévé nevezte-ki, ugy, hogy Cavendish 40 éves korában a' leggazdagabb ember vala a' tudósok között, és a' legtudósabb a' gazdagok között, mi valóban természeti ritkaság, 's azt érdekesnek véltük tisztelt olvasóinkkal közleni; de nemcsak Cavendish, hanem a' nagybátya is egyike azon természeti ritkaságoknak, melyek, mivel talán csak évezredek alatt egyszer fordulnak elő, méltán feljegyzendők. Egy tudós öcsöt örökössé tenni, ehhez sok, valóban sok kell! Sajnáljuk azonban, hogy a' nagybátya nevét nem jegyezhetjük ide, sem azt, hogy a' 74 éves Cavendish ugy gondolkozott-e végrendeletében, mint bires nagybátyja.

KÜLÖNFÉLE.

Anglomania. — Volt egy időszak a' francia lázadás előtt, melyben a' parisi fiatal embereknek ugy nevezett jó hangjához (bon ton) tartozott, hogy

az Angolokat mindenben utánozzák. Ezt az okosabbak Anglomaniának nevezték, 's ezen szó példabeszéddé vált. De annak egyik nevezetes példája a' következő. Egy udvari gavallér, kire az időbeli szokások nagyon is ragadtak, egykor a' király hintaja mellett sebesen ügetve lovagolván észre nem vette, hogy lovának patkója sarat hányt-fel a' királyi hintóba. „Vous me crottez, Monsieur! (az ur engem megsárooz)“ monda a' király. A' lovag ezen szókat erre értvén: „Vous trottez“ (az ur ügetve lovagol) és hogy a' király ez által lovaglási ügyességét akarja dicsérni; így felelt tehát a' fejedelemnek: „Oui, Sire, à l' Anglaise“ (igen is, felséges uram, angol módra). A' jó szívű monarcha felvoná az üveg ablakot, 's ezt mondá a' mellette ülő nemes urnak: „Voilà une Anglomanie bien forte“ (már ez nagyon is buzgó Anglomania).

Jó gondolat. Franczia országban ezután minden olly helység nevét, melly egynél többszer előfordul, mással akarják fölcserélni, hogy ez által a' postai szétküldözésekben minden nemű tévedések elkerültsenek. A' levelek 's irományok czimein sokszor csak a' helységnek pusztá neve van írva, a' kormánykerületnek, mellyben a' hely kebelezve van, minden további kijelelése nélkül. A' magány-érdek nem kevészer szenved csonkulást az által, ha a' levelek nem az illető helyekre küldetnek, mit magyar országi honosaink is egyszerűen többszer tapasztalhattak.

Chinai talismanok. Egy közönséges chinai talisman a' „száz nemzetségi vár“. Hogy valaki illyennek birtokába juthasson, ismerőseit rendre eljárja, 's miután száz különböző embertől a' forgásban levő pénzekből néhány darabot összegyűjtött, a' többit még maga teszi hozzá, hogy azzal bizonyos, várhoz hasonlító faragványt vehessen, mellyet aztán gyermekének nyakára köt. Ennek az a' jelentése, hogy gyermekét az élethez leköti, 's ama száz ember (a' babona úgy hiszi) bizonyos titkos hatalommal le van kötve a' gyermek hosszú életére befolyással lenni. — Egy más, szintén gyermekek által viselt bűvös szer a' Kylin alakja. Ez egy mesés állat, melly, mint mondatik, Konfutse születésénél megjelent, 's innét a' gyermekeknek nagy méltóságot és sok szerencsét hoz. — Az ötödik hónap ötödik napján valamelly „gai“ nevű növény (Acorus calamus) rügyei és ágai a' házak ajtaji elébe tétetnek, nehogy a' házba valami rossz menjen. — A' „barackz-bűv“ szintén illyen, midőn t. i. a' barackzfa virágzó ágát az uj év első napján teszik ajtajok elébe. — A' „pak-na“, vagy is Fohis nyolcz mysticai változásai köre vagy érezre vésve sokszor hordoztatik. — Valamelly tök faja, mellyet palackzok töknek neveznek, hasonlóképpen hosszú élet eszközlőjének tartatik. — A' hajókon élő emberek gyermekeiknek nyakára kiszáritott tököt kötnek, melly által, ha egynémellyik talán vízbe buknék, az a' víz felületén darab ideig fönttartatik.

A' régi babonáknak sokszor volt jelentőségök. Belfour ur azon emlékiratában, mellyet valamelly mumia koporsóján talált astrologi nemű hieroglyphá felírás felett irt, említi, hogy az előtt a' kalendáriumokban gyakorlott babonás szokás, a' testnek minden egyes tagját az állatkörnek különös jele alá helyezni, már igen régi volna, és szerzőjének egy Nehepsos vagy Nerepsos nevű Egyiptusit kell tartani, ki több astronomi, astrologi, és orvosi értekezést irt és Sesostris idejében élt. Célja az orvosokat figyelmeztetni, hogy minden egyes tagnak alkalmas és különös gyógyszerközt keressenek. Az említett babona az Egyiptusiaktól átszármazott a' Görögökre és Romaiakra, innét az Arabokhoz szivárgott által, kik azt a' salerno iskolába is bevitték, 's innét minden europai országnak régi orvosi praxisába által ment.

Félreértések. Parisban Vieux Colombier nevű utczában a' minap éjjel hirtelen láрма támadt. „Segítség, ragadjátok-meg a' gyilkost“ hangzék, 's egy törrel fegyverkezett embert 's egy másikat lehete látni, ki odább talpalt. A' fegyverkezett végre egy nyílt boltba menekedett. Nem sokára előhozák az elszaladtat is, 's mind a' kettő bíróság elébe került. Igen tisztességes urak voltak, kik esetleg keményen ütődtek össze a' szegleten; az egyik, a' sok éjjeli gyilkosságokra emlékezvén, legott tört ránta, 's most a' másik jött a' gondolatra, hogy ez őt meg akarja ölni. Midőn a' dolog felvilágosodott, mind a' kettő szégyenkedve, de egyszersmind örülve, hogy a' dolog rosszabbul nem ütött-ki, távozott-el.

EM L É K M O N D Á S.

B o l d o g. B o l d o g a b b.

Boldog, ki eleit,	De boldogabb ennél,
Érdemes őseit	Kit szegény tűzhelynél
Messze felszámolhatja,	Üstökös atya nevelt,
'S éltük' megmutathatja,	'S hazája nagyra emelt.

KRESKAY IMRE után K. H. K. J.

M e g e l é g e d é s.

Vivhatod ám paizsod' koszorúért vércsata térén:
Szívcsendem ha lehet, fénykoszorúim nekem ez.

CSERNYÁNSZKY.

Kor sajátságai. Az Ifjú álmokkal mulatja magát; a' férfinak ereje tettekben tör-ki; az aggnak 's gyermeknek csak erőtlén kívánságai vannak.

Kincs. Inséggel megismerkedni annyi, mint jövődöre kincset gyűjteni.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Aphorisma Kolozsvárról. Ha szívünk asszonya áldozatink iránt lágymeleg kezd lenni, 's mi reményeink közép pontjától lassanként távozni kezdünk, igen hajlandók vagyunk hinni, hogy vetélkedő társunk, ki elvesztett paradicsomunkba be sem hatolt, óriási lépésekkel halad elő. Így egy velünk sebesen szembe jövő szekér repülni látszik; pedig sebessége nem egyéb, mint az ő 's ellene tett magunk mozgásának összessége.

a — c.

Visszasrejtvény.

Csak két különféle betűjeggyel írhatsz,
Noha még is bennem hármát is olvashatsz,
Midőn vagy előről vagy hátulról vesesz,
'S mindig ugyan azon egy hangzattal ejtesz.
Neve vagyok Bácsban faluk egyikének,
Mellyet Tiszán járok legkönynyebben érnek.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: csók.

Figyelmeztetés. Közelítvén a' Leopold napi pesti vásár, tisztelettel figyelmeztetjük e' folyóirat pártfogóit, hogy ennek jövő 1837-ik esztendői lapjaira az előfizetési díjt vásári alkalmak által a' szerkeszői hivatalba (Pesten, a' halpiacson alul, Duna mellett, a' Gellért hegyi csillagvizsgáló toronnyal éppen szemközt álló 114. szám alatti Kropf ház 1-ső emeletébe) legkönynyebben felküldhetik. — Az előfizetés díja félére képekkel 's egyéb mellékvényekkel, postai küldetéssel együtt 6 ezüst forint.

Szerkeszi Róthkropf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.